

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Văduve și orfani.

Un cuvânt la „Chestiile actuale”.

În timpurile de pace, cât și de când cu erumperea războiului mondial, de repetate ori s'a scris în coloanele „Unirii” despre modesta proviziune, cu carea să împărtășesc preotesele văduve și orfanii de preoți din fondul viduo-orfani, fără însă să fi succes câtוש de cât a da o soluție norocoasă acestei chestiuni vitali. Vorbă multă, ispravă ca în palmă. Adevărat că rezolvarea ei cade în competența sinodului arhidiecezan, care tot la 10 ani modifică statutele fondului, după cum cer și iartă împrejurările, dar nu mai puțin adevărat e și tristul fapt, ca pe urma evenimentelor, în cari ne aflăm acum mai bine de 3 ani, greutatea traiului zilnic sunt atât de mari, aproape insuportabile, încât chiar și până la viitorul sinod arhidiecezan din 1919, o acțiune grabnică de ajutorare în cadre cât mai estinse, să impune. Trebuie înfăptuită și până acum. Ceeace ar fi împlinirea celei mai elementare datorințe față de iubiții noștri cei mai de aproape.

Pentru ajungerea scopului încă în primăvară am fost propus într'un articol, apărut în „Unirea” sub titlul de mai sus, ca Veneratul cler să oprească pe durata războiului 5% din cvinevenal, pentru a-se distribui între văduvele și orfanii de preoți, și alte 5% pentru colegii, cari au suferit mai mult pe urma stărilor întrevinute.

Cu durere trebuie să constat însă, că un singur preot nu s'a găsit pe întinsul arhidiecezei, macarcă,

abstragând dela colegii, a căror plug a întâlenit în timpul din urmă, har Domnului ne putem lăuda și cu de aceia, a cărora umblă de minune bine, — care să fi acceptat aceasta propunere, ori să fi propus altele mai potrivite scopului.

Peste tot e de neînțeles, cum preoțimea noastră din grija pastorală, carea până bine de curând la toate acțiunile de interes comun își reclamă partea leului, așa, când a fost vorba de colecta pentru orfelinatul gr.-cat. înfiripat în 1915, s'au aflat protopopiate, cari și-au oferit câte un semi-cvinevenal în favorul augmentării fondului, pentru văduvele și orfanii de preoți etc. în aceste vremuri de cumplită urgie, n'are un cuvânt de mângâiere efectivă, pe când bunăoară, tagma învățătoarească din țară a colectat până acum aproape 500,000 cor. pentru văduvele și orfanii colegilor lor, căzuți pe câmpul de luptă, deși despre soartea acestora se îngrijește și statul cu mână largă.

E cert, că și acest războiu, ca orișice lucru din lume, se va mai și sfârși odată. Pe când va fi trecut în domeniul istoriei, rolul preoțimii noastre de sub durata acestuia, încă va trebui să ocupe un loc de frunte. Să sperăm, că pe prima pagină vor fi notate jertfele aduse în favorul văduvelor și orfanilor de preoți.

E mult prea departe terminul sinodului contemplat, de alta parte, e un sămnn de neîncredere în puterile proprii, dacă și acum am mai stă pe gânduri ca eventual să sosească Samarineanul, care să ne lege ranele. E chiar timpul suprem, deci să ne vedem de lucru, ca să ne ajutăm pe noi înșine și pe ai noștri.

Dreptaceea îmi repet propunerea în firma speranță, că de astădată va afla răsunset în multe inimi înțelegătoare de glasul vremii.

uva.

Partidul național român în fața situației politice.

Citim în »Drapelul« din 20 Nov. a. c. următorul remarcabil articol:

»Nu știm încă întrucât vor întâmpina aprobarea cercurilor largi ale poporului nostru cele scrise de noi la acest loc în nrul trecut despre *necesitatea politică* a intrării de nou în acțiune a partidului național român, dar considerăm de principala noastră datorință publicistică a susținea chestiunea aceasta la ordinea zilei și — dacă nu alta — să provocăm cel puțin o nouă revenire asupra chestiei, ca factorii competenți ai partidului să examineze de nou dacă, între împrejurările de astăzi, mai este motivată sau nu, suspendarea de până aici a activității politice, fie că se va examina chestia din punct de vedere principal, fie că se va face aceasta și numai din punct de vedere tactic, sau oportunist. Oricum chestia trebuie examinată de nou, mai ales, că premisele, cari au îndemnat factorii partidului național la începutul războiului să facă aceasta, nu mai sunt astăzi în ființă.

Una din premise a fost negreșit solidaritatea cu toate celelalte partide ale țării față de datorințele de ordin mai înalt ale apărării în războiu. Partidul nostru nu putea fi o notă discordantă, când toate celelalte partide au pus la o parte considerantele de ordin intern, cari au produs diferen-

 **Semnați pentru împrumutul
al șaptelea de războiu!**

țiare în diferite partide cu program distinct. Premisa aceasta nu mai există astăzi. Toate partidele, afară de noi, au intrat în acțiune. Toate se organizează, toate își afirmă programele. Toate în seamă de eventualitatea că mâne-poimâne pot fi publicate alegeri dietale și se pregătesc, ca evenimentele să nu le surprindă. Intre asemenea împrejurări aduce inactivitatea de dreptul cu desființarea politică a partidului. Iar aceasta nici nu a putut fi intenția noastră și nici nu poate fi interesul poporului român.

Altă premisă a suspendării activității noastre politice ca partid a fost negreșit tendința la tot cazul laudabilă, că factorii conducători ai partidului au voit prin suspendarea activității politice să ne ferescă poporul de bănueli, ca să nu se creadă, că prin acțiunea sa între împrejurări atât de grele, tinde partidul la scopuri particulariste, cari stau în contradicție cu interesele bine înțelese ale totalității. Situația era enorm de delicată — mai ales înainte de intrarea României în acțiune — și reclama mare precauție și prudență. Ei bine scopul acesta nu ni-l'am atins. Loialitatea politică a partidului, pe care au exagerat-o singuratici până la acte lipsite de demnitate pentru un popor conștient, nu a fost onorată. Din contra, cu cât am fost mai inactivi cu atât mai mari au devenit dimensiunile

bănuelii vage, până ce după cum vedem astăzi — s'a resimțit în guvern de-a dreptul trebuința a îngrădi țeara și populația cu măsuri excepționale față de pretinsul antipatriotism al poporului nostru.

Vom căuta prilej să vorbim și despre pretinsele »simptoame îngrijorătoare« ivite la singuratici și ai neamului nostru în legătură cu invaziunea din anul trecut a armatei românești la periferii.

Acum anume na voim să vorbim despre aceste cazuri individuale, pentru cari — chiar grave de tot să fi fost — tot numai singuratici indivizi pot să fie răspunzători și nu regiuni întregi, sau un neam întreg, cu toate că măsurile de retorsiune pentru aceste cazuri au luat caracterul unei acțiuni sistematice, nu contra singuraticilor, a căror vinovăție are să se stabilească pe calea sau prin judecatori competenți, ci contra regiunilor întregi locuite de poporul nostru. Ce alta sunt diferitele ordonanțe ale conțelului Apponyi relativ la pedagogiile noastre și școlile noastre populare dela periferii sau ordonanțele guvernului relativ la controlul polițial al mișcării de imobili pe teritoriile locuite de noi, decât măsuri de neîncredere față de însuși poporul. Nu noi spunem aceasta, ci ministrul Mezőssy a spus-o deja în diferite rânduri în publicitate.

Faptul acesta dovedește, că prin suspendarea activității noastre politice ca partid nu ne-am atins scopul de a ne feri în zile atât de grele poporul de bănueli nefondate. Nu voim să zicem, că prin o acțiune continuă l-am ferit de asemenea bănueli, dar suntem datori a combate aceste în propriul interes al poporului și al țării deopotrivă. Dar trebuie să le combatem și din punctul de vedere strict al partidului. Și aici ajungem la o premisă nouă, care ne îndeamnă să revenim asupra hotărârii dela început. Această premisă nouă urmează logic din căderea premisei prime. Intrând celelalte partide în acțiune, începe să-și potenteze și partidul socialist activitatea, luând lupta deocamdată între cadre modeste — contra guvernului și pe motivul acelor ordonanțe excepționale cu cari ne răsplătește astăzi guvernul. Crescând mișcarea aceasta — și trebuie să crească! — ne vom pomeni că alb partid, mai mult sau mai puțin străin de noi, dar la tot cazul un partid lipsit de caracterul național românesc, luptă pentru unele din interesele poporului nostru, pe când partidul național românesc observa în virtutea inerției inactivitatea descomponentă.

Urmarea?! Este evidentă. Mulțimea mare se va îndrepta într'acolo unde își vede, dacă nici nu toate, dar cel puțin în parte, interesele repre-

FOIȚA

Discurs funebral

rostit în biserica parohială gr-cat. din Racovița la 24 Octombrie 1917 cu prilejul înmormântării protopopului militar **Aurel P. Florian**, de protopopul Nicolae Togan.

»Acum m'am odihnit și am aflat ușurare multă, că m'am mutat din stricăciune și m'am dus la viață; Doamne, mărire Tiel! Sfetilna dela prohod.

O tristă datorie se-a latrănt, jalnicii acultători, în jurul acestui sicriu, din diferite părți, datorie de pietate către un mort distins al ciorcii noastre, care fu protopopul militar: **Aurel P. Florian**. Vestea morții sale destul de timpurie încă după seceteala noastră omensesea, deși preambele desne-dământului: fatal se iviseră cu săptămâni înainte, ne-a surprins totuși și a umplut cu cele mai adânci păreri de rău sufletul tuturor celor ce dat le-a fost să-l cunoască mai de aproape, și îndeosebi pe frații, prietenii și stimătorii săi numărâți.

Lucra explicabil: mortul nostru de o distinsă cultură sufletescă, de un caracter integru, de o inimă deschisă și curioasă, s'a bucurat în viață de largi simpatii nu în comuna aceasta numai, în care dusesse în

anii din uraă un train deasol de retras, ci în cercuri ce se întind departe peste hotărâle noastre. Om simțat în lumea largă, petrecând adeseori în centre însemnate de înaltă cultură, înșușindu-și o aleasă rutină socială, e de pripceat să-și câștige simpatii în toate părțile. Dar mai pe sus de toate îl caracteriza pe adoratul nostru contrate gustul fin înscut și o preocupată îndemare spre lucruri de artă. Intrunia în afărșit în personalitatea sa ceva din senetul unui artist, ce nu poate să nu cercerasta. Știm deară, că tascutul său din Racovița, unde-și petrecea anii din urmă ai vieții sale ce să-totii, între cari văzuse lumina zilei, era asemenea unui mic muzeu cu diferite mărunțigari de artă, ce le captivază.

Iată pentru ce regretăm atât de sincer dispariția prea de vreme din girul celor vii a acestui distins preot.

Protopopul militar Aurel P. Florian își dă, jalnicii acultători, obștășul sfârșit în satul, în care fu născut la 5 Aprilie 1858 ca fiu al fostului paroh și vica-protopop onorar de educație Petru Florian păstorul sufletesc al acestei comune fruntașe românești. Dus la școală împreună cu alți frați ai săi la Sibiu, apoi la Blaj, mănuiește acolo studiile sale gimnaziale și ca elev eminent, ce era, o vreme după aceea la universitatea din Budapesta, ca să-și facă studiile teologice în semisariul central. Rentors la Blaj funcționează câteva timp ca cancelar metropo-

politian, apoi ca profesor suplinitor la teologie, ca profesor la școala normală și ca prefect în internatul Vanceas de băieți. La 1882 se hirotoni preot celibe prin fericitul mitropolit Dr. Ioan Vanceas de Beteasa și după câțiva ani de activitate școlară într'un cerc mai restrâns, își lasă rămas bun dela numărâții prieteni de școală, unde pentru temperamentul său fericit s'a bucurat la tot timpul de sincera atență și labire a tuturor.

Fiind numit preot militar (capelan castrens) i-se deschid noi orizonturi mult mai largi în rândurile armatei. I-a să prilej să cunoască țări și oameni și să-și îmbogățască capitala și de cunoștințe, cum numai la puțini preoți de ai noștri li este dat. Și terenul pastoraliilor militare este adevăratul teren pe care și-a validat conțratele noastre destoiniciile sale alese.

De ce importanță înaltă este chemarea unui preot militar îndeosebi pentru lui neamului nostru, jalnicii acultători, — asta e știu numai cei ce stau în poziție să cunoască mai adânc această chemare din cele mai frumoase și mulțumitoare.

Închipuți-vă un biet fițor de țaran de ai noștri, care poate urma arareori a trecut hotărâle școlii săi, poate numai până la orașul din apropiere, deci fără nici o experiență, fără cunoștință de oameni, desrădăcinat din mediul restrâns, în care a trăit până să fie chemat la armată, aruncat departe de ai săi, de tată și mama, într'un

zentate, iar partidul național se va pomeni cu efectul diametral opus dela cel luat în vedere, când și-a suspendat din cele mai loiale considerante, acțiunea politică.

Toate aceste — ca să subliniăm numai unele din considerantele principale — dictează imperativ ca conducerea de partid să examineze de nou premisele hotărârii sale dela începutul războiului și să-și stabilească în mod precis atitudinea sa în situația schimbată. Înțelegem toate greutățile ce le întâmpinăm, dar înțelegem și interesele primordiale de a fi, dacă mai voim să fim!

Inființarea reuniunii femeilor în Șard.

O zi de sărbătoare și adevărată bucurie sufletească a fost pentru ficele credincioase a parohiei Șard, ziua de 28 August a anului 1917 — praznicul Adormirii Preacuratei Vergure Maria — căci în aceasta zi s'a înființat: »Reuniunea femeilor gr.-cat. »Sfânta Maria« din parohia Șard» (tractul Alba-Iuliei) cu scopul nobil: 1., nobilitarea spre tot lucrul bun a membrilor, 2., curățirea și împodobirea casei Domnului.

Numărul membrilor înscrise — în decurs de 2 luni — s'a ridicat la 75 și e nădejde întemeiată, că: din zi în zi se va urca simțitor — până

când va cuprinde în sinul său aproape toate ficele parohiei. — Dintre membrele înscrise 7 s'au înscris ca fundatoare cu taxa de 100 cor. anume: vād. Marietta Dumitrean soție de notar cerc., Rozica Magda soție de preot, Lucreția Dumitrean soție de inv. penz., Lucreția Pop soție de inv., Fica Zgăia, Virginia Creivian și Rusalina Ruța soții de economi.

Ca membre pe viață cu taxa de 50 cor. s'au înscris 37 anume: Valeria Radeș vād. de preot, Sanflora Ciobota și Saveta Radu văduve de pădurari, Ludovica Pop, Maria Dumitrean l. Ionuț, Lucreția Pop l. Florian, Ana Pop, Milidoria Milaciu, Saveta Luca, Livia Milaciu, Raveca Turlea l. Ion, Saveta Milaciu, Virginia Meteș, Marișca Dumitrean, vād. Saveta Dumitrean n. Păcurar, vād. Lina Milaciu, Sanflora Meteș l. Silviu, Valeria Brișcaș l. Ionuț, Lucreția Onea, Letiția Onea, Raveca Tat, Felicia Trif, Silvia Medriș, Iuliana Barbu, Saveta Tuțuian, vād. Raveca Milaciu, Lucreția Nana, vād. Brașoveana Meteș, Lucreția Păcurar, Ana Muntean l. Ilie, Paraschiva Creivian, Sanflora Dumitrean l. Sim., Irina German, Virginia Luca, Letiția Pop l. T., și Livia Tuțuian l. Iosif soții de economi, și Dominca Meteș soție de proprietar.

Ca membre ordinare cu taxa anuală de 4 cor. s'au înscris 26; iar ca membrii binefăcători s'au înscris

5 bărbați anume: Magn. Domn Petru Pop jude reg. de trib. în penz., On. Elie Magda paroh și Aurel Pop inv. cu câte 20 cor., Mitru Milaciu și Nicolae Zgăia economi cu câte 10 cor. Acești bărbați au fost aleși de membrii de încredere ai comitetului cu vot consultativ.

În comitet s'au ales 18 membre ordinare și 10 suplente.

Comitetul s'a constituit în modul următor: prez. vād. Valeria Radeș, v.-prez. Rozica Magda, cassar Lucreția Pop, controlor Milidoria Milaciu și secretar Elie Magda parohul locului.

Averea reuniunii numără 2724 coroane, cari bani spre fructificare se vor depune la banca »Iulia« din Alba-Iulia.

Șard, la 14 Nov. 1917.

Un parohian.

Războiul european.

— Telegrama oficiale. —

Budapesta, 24 Noembrie. Frontul italian. Intre Piave și Brenta și platoul dela Șapte comune dușmanul ieri din nou a pornit contraatacuri cu forțe mari. Toate asalturile italiene s'au prăbușit cu pierderi mari pentru ei. Altcum nimic nou.

În Flandria activitatea de artilerie la linia ferată, ce conduce dela Boesinghe în Stadden și dela Ypern în Roulers, s'a perândat cu valuri mari,

oraș ori chiar țeară străină, într-o viață expusă tuturor ispitirilor păcătoase. adeseori între străini, cari nu-i cunosc limba, nici înțelepciunile de mai înaintate, dând la tot pasul de fețe încruntate, izbindu-se de asprimea regulamentelor de serviciu, noima cărora de multeori n'o pricepe, în dreapta și stânga întâmpinând vorbe și ținuțe restite, ce poate n'a fost obișnuit să audă și să vadă în viața sa de țaran de acasă, și așa mai departe...

Ce credeți? Ce este și poate fi pentru unul ca acesta și pentru alții asemenea lui, de cari sunt cei mai mulți, preotul militar, »papa cătanelor« acolo pe tărâmurile străine? Ce mângâiere învierătoare pentru el, când acolo departe întâmpină la anumite prilejuri fața venerabilă a preotului, așa cum își închipuie el pe peccatul satului său: cu printrăririi pe piept, cu vorba cumpănită și plină de iubire părințească rostită în limba lui, pe omul care crede că-l înțelege păsurile și durerile lui, fie în scumpul sf. mărturisiri, unde își poate deavăli cu toată încrederea tainele sufletului adeseori trudit, toate derurile, născaturile și nedumeririle sale; fie la orele de exhortații cu învățături călmăcite la înțelesul lui; fie la sfânta slăjbă cu rugăcuni cunoscute lui din biserică satului său! El găsește în preotul militar pe povățuitorul, care-l ferește de poticniri și pedepse, pe îndrumătorul întru împlinirea datoriilor statului său de multe-

ori grele până la îmbrâncire, pe părintele, care-i oțelește morala întru suportarea strapațelor și lipsurilor de tot felul, ce au pot fi despărțite de viața ostașului.

Așa nu meitor au găsit, jalnicii sculători, ficiorii noștri și în regretatul nostru frate, pe care îl deplângem acum. Ani dezrândul a împlinit și el această prea frumoasă chemare în spiritul învățăturilor sântei noastre biserice la rândurile armatei prin diferitele garnizoane ale monarhiei noastre: prin Viena, prin Bosnia și Hertegovina și pe aicea. Cum? Asta ni-o spune recunoștința privinată, distins fiind cu »Crucea de aur ca coroană pentru merite«, ni-o spune suprema noastră autoritate bisericească, care i a conferit titlul și insignile unui protopop onorar. Dar e bouă îndârjită înțelepțe să-și întrerupă înainte de vreme această binecuvântată activitate. Retras la pensia bine meritată se așază au în cutare oraș, cum îi da mâna, unde petrecu cei mai frumoși ani ai vieții sale, ci în comuna sa natală, aproape de rudeni și în mijlocul cunoștințelor săi, închinându-și restul vieții înălțării intereselor lor economice. Conlucrează la înființarea băncii »Surdul« și conduce această instituție până în zilele din urmă.

Să ne aducem însă aminte, jalnici creștini, de sentința rostită asupra seamalului omenească: »Pământ ești și în pământ te vei întoarce«, și iarăși de altă sentință din sfîn-

tele scripturi: »Rânduit este omului odată să moară și după moarte judecarea«. De sub sentințele acestea nu s'a putut scuti nici adormitul nostru căsrate. La suflul de ghiată al morții dispăre toată mărirea, tinerețea și frumusețea noastră, cum se risipește negura de pe valea Oltului la adierea vântului. Agravându-i-se boala în săptămânile din urmă, ceareă alinare într'un sanator din Sibiu, unde însă n'a putut găsi ușurarea căutată. Se întoarce deci la domiciliul său iubit și-și dă și el tributul inevitabil în credința prepeșădită de dănsul în viață, atât de patrunzător exprimată în frumoasa sfântă a ritualului nostru: »Acum m'am odihnit și am aflat ușurare multă, că m'am mutat din stricăciune și m'am des la viață: Doamne mărire Țiel!«

Iată jalnici creștini, în fuga vorbei o viață isgrăvită, ce ne înduiozează adânc. Iubitului nostru frate poate zice și el cu Apostolul: »cursul l-am împlinit, credința o am păzit«, de vremece talantul primit dela Stăpânitorul a toate l-a chivernisit cu creștinătate. Să ne rugăm să-i fie seamul lui în nădejdea reînvierii căsrate, aici în pământul satului său, și veșnică pomenirea lui! Amin.

distrugătoare de foc. Spre sud-vest de Cambrai englezii din nou au încercat deciziv pe frontul, ce se estinde de la Queant până la Banteuw. Luptele au fost premerse de ducele violente. Un atac puternic contra Inchy s'a prăbușit înaintea comunei. Am apărat Noeuvreul față de repetite atacuri violente. În special s'au dat eșiri crâncene contra localităților Bourlon, Fontaine și La Folie. Valurile dese a automobilelor pancerate a fost urmat de coloanele dese a infanteriei de asalt. Atacurile inamice s'au prăbușit de eroismul trupelor noastre și de efectul artileriei. Dușmanul, care prin pierderi mari a cucerit teren în direcția comunei Bourlon, s'a întâlnit în atac cu contraatacul trupelor germane probate, cari din nou l-a respins din sat și pădure. Puterea inamicului a eșuat. În mai multe asalturi zădarnice, îndreptate contra Fontaineului și pădurii La Folie, trupele germane din nou au dovedit în apărare forța de rezistență. Singur înaintea comunei Fontaine au fost distruse 30 automobile pancerate, din ce ne putem forma iconă despre mărimea forțelor dușmane, aruncate în luptă. În unele secțiuni luptele au decurs și peste noapte. Efectul artileriei noastre a legat eșirile dușmane de peste noapte la Rumillyell și sud-ost de Masnieres.

Pe frontul unde luptă armata moștenitorului de tron german, în mai multe secțiuni s'a înăspri activitatea francezilor. Inamicii din 20 crt. au pierdut în lupte aeriene 27 aeroplane.

Pe celelalte fronturi nimic esențial.

Informațiuni.

Cătră cetitori.

P. T. Abonenți sunt rugați să binevoiască a-și solvi abonamentul.

În deosebi rugăm pe domnii rezstanțieri, să facă bine să ne plătească, căci speșele edării foaiei sunt mari și din parte-ne am fost destul de indulgenți până acum.

Redacția și Administrația
„UNIRII”.

Congrua pe semestrul II. 1917.

Domnul ministru reg. ung. al cultelor și instrucțiunii publice cu scrisoarea sa de datul 5 Noemvrie 1917 Nr. 13976 I a asigurat la mâna Ordinariatului nostru suma 259,203 cor. sub titlu de întregire congruală pe semestrul II al anului 1917 pentru preoții arhidiecezani.

Un dar generos. Preasfinția Sa, Episcopul Ioan I. Papp al Aradului și-a depus, după cum scrie „Revista Preoților”, întreaga sa avere mobilă în suma de 150.000 coroane și întreaga avere imobilă, în preț de 50—60.000 coroane, la casa diecezană a consistoriului arăden. În scopul de a se înființa și susține în Beiuș un orfelinat pentru îngrijirea și creșterea orfanilor de preoți și învățători români din patrie.

Decorafie. Preotul Ludovic Vida, a fost decorat cu ercea pentru merite preoțești cl. II cu decorații de războiu și cu sabii, apoi cu crucea de războiu „Caroi”. În zilele acestea a primit crucea de cavaler a ordinului Francisc Iosif ca decorații de războiu drept recunoștință pentru serviciile excelente, ce le-a adus patriei ca preot militar.

Comitetul comunal al Blajului a fost reînălțat pe un ciclu de șase ani cu următorii membrii: Dr. Ambreziu Chețianu, Gavril Precup, Dionisie Trifan, Aurel Domșia, Dr. Octavian Prie. Suplenți: Augustin Stupariu, Ioan Pușcaș.

Constituire. Societatea de lectură a studenților în Teologia gr.-or. română din Arad pentru anul școlar 1917—18 s'a constituit în ședința sa, ținută la 18 Nov. 1917, în următorul mod:

Prezident: Nerva Traian Cosma, curs III.; Viceprezident: Valeriu Jurca, c. III.; Secretar: Emil Petrovici, c. II.; Notar I: Ioan Căcu, c. III.; Notar II: Gheorghe Ionovan, c. I.; Casier-econom: Pavel Papp, c. II.

Comisia literară: Membri: Valeriu Jurca, c. III., Pasca Boles, c. III., George Buha, c. II și Ion Bogdan, c. I.

Comisia muzicală: Prezident: Gavril Dudulescu, c. III., conducătorul corului. Membri: Valeriu Jurca, c. III., Sabiu Moldovan c. II și Aurel Cosma, c. I.

Comisia de supraveghere: Membri: Dimitrie Herția curs III., Victor Mihailovici c. II și Ioan Popoviciu c. I.

Bibliotecari: I: Octavian Tulia Turie, c. III, II: Ștefan Miu c. II și III: Ion Chirila c. I.

Arad, la 18 Noemvrie 1917.

Emil Petrovici
secretar.

Cosma
prezident.

Aviz. „CASA DOMNULUI”. Aduc la cunoștință fraților preoți și canteri, că începând cu 1 Ianuarie 1918 vom scoate o revistă lunară intitulată: „Casa Domnului”. Fiecare număr al acestei reviste, care se va estinde pe 16 pagini 8° — va cuprinde tipicul amănunțit al lunii respective precum și studii și discuții din domeniul tipicului bisericii orientale.

Numărul prim, pentru Ianuarie e pus sub tipar și în 20 Decemvrie n. c. se va expedia ca număr de probă în toate părțile, dar, — considerând marea scumpete a hârtiei și tiparului — într'un număr restrâns de exemplare.

De aceea rog pe frații preoți și canteri să mă avizeze pe o cartă postală dacă doresc să li-se trimită număr de probă? Eventual pot să trimită prețul de abonament, care va fi 6 coroane 40 fileri anual, iar în caz, că s'ar abonă 2 sau mai multe exemplare sub o handă, atunci 6 coroane exemplar. Orice scrisori, precum și banii să

se trimită pe adresa: Adm. „Casa Domnului” — Kisvebes. (Koloss megye).

Acet aviz să se socotească drept răspuns și pentru cei cari au cerut „Calendarul bisericesc” pe anul 1918. Materialul destinat pentru acest Calendar se va tipări luna de lună în corpul revistei, după ce în urma unor împrejurări neprevăzute tipărirea Calendarului nu s'a putut face la timp.

Bologa, la 15 Noemvrie 1917.

Septimiu Popa,
paroh.

Mulțămire publică. La concertul filantropic, aranjat de „Crucea roșie” din loc, a binevoit a trimite dl. Benedek Aladár 10 cor.

Posta Administrației.

Cheța achitată până la 31 Dec. 1917.

Unimăt solvit până la 1 April 1917.

Boufarul-sup. solvit până la 31 Dec. 1917.

V. P. Lăpușul-româneș solvit până în 1 Iulie 1918.

I. B. Calinești pe 1917.

Căștia până la finea an. 1917.

Cetățeni! Fiecare în interesul propriu, să semneze la împrumutul al șaptelea de războiu!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Susu.

Publicare de licitație.

Pentru esarândarea vămii târgurilor din opidul Blaj și comuna Mânărad, se va ținea licitație în Blaj, la 21 Decemvrie st. n. 1917 la 11 ore a. m. în localul cancelariei advocațiale arhidiecezane.

Dreptul, aparținător fondului Cathedral, de a culege vama târgurilor amintite, se va esarânda pe anul 1918.

Prețul de strigare este 2500 cor.

Condițiile de esarândare și licitație se pot vedea în cancelaria avocatului arhidiecezan în orele de oficiu.

Ceice doresc a lua parte la licitație, sunt datori a depune dinainte un vadiu de 250 cor. în bani gata, sau în hârtii de valoare, notate la bursa din Budapesta.

Ofertele prezentate în scris până la termenul de mai sus, se vor lua numai atunci în considerare, dacă se vor face pe lângă alăturarea vadiului amintit și pe lângă declarația, că ofertentul cunoaște condițiile de licitație.

Blaj, la 23 Nov. 1917.

Dr. Ionel Pop,
advocat arhidiecezan substituit.

Ioan Susu